Corona de reina

Flora de Montserrat – Corona de reina per Josep Nuet i Badia, Josep M. Panareda i Clopés (Article publicat al Butlletí del Santuari nº 1, 2ona època, gener 1982)

Amb aquest nom popular, que prové dels herbolaris que recol·lectaven herbes remeieres a Montserrat, es coneix. aquesta planta que arrela a les fissures dels cingles que miren al nord. Els científics l'han c1assificada com *Saxitraga callosa* Sm. in Dickson subspecie *catalaunica* (Boiss.) D. A. Webb.

La corona de reina forma una roseta de fulles arrapada a la roca. Aquestes fulles, 48 gruixudes, verd-grisoses, llargues d'un a tres centímetres, són ribetades per un fris blanc de calç; que supura pels porus que tenen tot al volt del seu perímetre. A la meitat inferior tenen el marge ciliat.

Del centre de la roseta surt una tija rogenca, que és poblada de ramells de flors en la meitat superior. Les flors són blanques, amb cinc pètals, agrupades en nombre de tres a vuit a l'extrem superior de les tiges laterals que parteixen de la tija principal. Totes les tiges i part de les flors són cobertes de glàndules que donen a la planta un toc enganxós.

Viu a les fissures dels cingles sobre conglomerats a Montserrat entre 500 i1236 metres, sempre a les obagues o encarada al nord. També es fa a la propera muntanya de Sant Llorenç del Munt, on és molt rara.

Aquests són els dos únics indrets de Catalunya on viu la corona de reina, la qual per altra banda també es troba a la Provença: als voltants de Marsella.

Una aItra planta germana, la subspècie *callosa,* que en difereix perquè és molt poc o gens glandulosa, viu a Itàlia: als Alps marítims, als Apenins i a les illes de Sicília i Sardenya.

Coneixent totes aquestes dades hom pot fer-se el càrrec de com ens cal respectar i estimar aquesta planta tan interessant i bonica que adorna els ferrenys cingles de Montserrat, sobretot quan és florida al mes de juny. Cal evitar-ne de totes passades una recl·lecció intensa que la faria desaparèixer del nostre país.